

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-959/2021-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Galić, na temelju prijedloga sudske savjetnice Patricije Jureško, u pravnoj stvari tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Rešetar iz Odvjetničkog društva Rešetar & partneri d.o.o., Šetalište P. Preradovića 7, Osijek, protiv tuženika Grada Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, OIB: 61817894937, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Raguž, zaposlenica temeljem Su-347/18, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 9. srpnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, odvjetničkog vježbenika Marka Škarice i punomoćnice tuženika, zaposlenice Ivane Raguž, 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Tihane Sudar iz Zagreba poslovni broj Ovr-243/2020 od 9. travnja 2020. u dijelu kojim je tuženiku Gradu Zagrebu, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, OIB: 61817894937, naloženo isplatiti tužitelju HEP ELEKTRA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, u roku od 8 dana iznos od 194,15 EUR, kao i u dijelu kojim se nalaže tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 113,15 EUR zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Tihane Sudar iz Zagreba poslovni broj Ovr-243/2020 od 9. travnja 2020. u dijelu kojim je tuženiku Gradu Zagrebu, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, OIB: 61817894937, naloženo isplatiti tužitelju HEP ELEKTRA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, u roku od 8 dana iznos od 289,38 EUR uvećan za pripadajuće zatezne kamate koje teku na iznos od 142,95 EUR od 10. studenoga 2019., te se utvrđuje da je tužba u tom dijelu povučena.

III. Nalaže se tužitelju HEP ELEKTRA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, naknaditi tuženiku Gradu Zagrebu, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, OIB: 61817894937, trošak postupka u iznosu od 26,54 EUR.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja HEP ELEKTRA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 37, OIB: 43965974818, za naknadom troškova parničnog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja (ranije ovrhovoditelja) javni bilježnik Tihana Sudar iz Zagreba donijela je rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-243/2020 od 9. travnja 2020. kojim je tuženiku (ranije ovršeniku) naloženo u roku od 8 dana isplatiti tužitelju iznos od 3.643,16 kuna (483,53 EUR) uvećan za pripadajuće zatezne kamate kako je to naznačeno u prijedlogu za ovrhu, uz naknadu troška ovršnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je podnio prigovor u kojem prvenstveno ističe prigovor neurednosti prijedloga za ovrhu te da je evidentno kako dostavljeni izvod iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja nije ovjeren pečatom i izvornim vlastoručnim potpisom ovlaštene osobe ovrhovoditelja, pa temeljem takvog izvoda ovrhovoditelja koji je nepotpun i nepodoban za određivanje ovrhe, javni bilježnik nije niti mogao donijeti predmetno rješenje o ovrsi, kao i prigovor da rješenje o ovrsi ne sadrži podatke propisane odredbom članka 41. Ovršnog zakona. Nadalje ističe da se utuženo potraživanje odnosi na stan u Zagrebu, Zagorska 12/A, površine 24,75 m², broj objekta 03350649, te da predmetni stan od 13.11.2018. do danas bespravno koristi osoba imena Rajko Čulafić s obitelji, te da je o novom korisniku tužitelj izvješten uredno dostavljenim dopisom od 27.11.2018. Naposljetku ističe prigovor pasivne legitimacije te ističe kako nema pravnog osnova temeljem koje bi tuženik bio zadužen kao obveznik plaćanja usluge na navedenoj adresi.

3. Sud je rješenjem poslovni broj Povrv-959/21-2 od 30. ožujka 2021. (list 18 - 20 spisa) stavio izvan snage spomenuto rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje te je odlučio da će se daljnji postupak provesti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj dalje tijekom postupka dostavlja račune koji se odnose na stavke iz izvoda iz poslovnih knjiga od 9. ožujka 2020. godine, te navodi da su isti izdani radi potrošnje električne energije na adresi Zagorska 12/A, 10 000 Zagreb, br. obračunskog mjesta: 0111221796. Ističe da je iz utuženog računa razvidno kako je upravo tuženik naznačen kao dužnik obzirom da je iz istog vidljivo da je kao kupac zaveden Grad Zagreb te je naznačen tuženikov OIB i adresa sjedišta. Na tuženikov navod iz prigovora kako predmetnu nekretninu bespravno koristi osoba imenom Rajko Čulafić s obitelji, ističe obzirom da je tuženik vlasnik i nasljednik na predmetnoj adresi, isti je sukladno članku 84. Zakona o vlasništvu obvezan podmiriti dugovanja nastala na predmetnom mjestu. Navodi da nije istinita tvrdnja da je obveza plaćanja bila uredno prenesena na stvarnog korisnika i potrošača električne energije. Naime, ističe da je točno da je tuženik izvijestio HEP ODS o novom korisniku podneskom od 27. studenog 2018. godine, kako se navodi u prigovoru, međutim, tuženik je obaviješten dopisom br. 400100303-52746/18-24966/18IM od 17. prosinca 2018. godine kako HEP ODS nije u stanju izvršiti promjene tražene u tuženikovom dopisu.

5. Tuženik u nastavku postupka pojašnjava istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije te ističe da je neposredni korisnik predmetnog stana Rajko Čulafić, a ne tuženik, o čemu je tužitelj izvješten dopisom od dana 27. studenog 2018. godine, a koju činjenicu tužitelj niti ne spori, istim dopisom da je tuženik zatražio od tužitelja

privremenu obustavu isporuku električne energije u odnosu na predmetni stan, koji zahtjev je tužitelj također odobrio budući je u dopisu od 17.12.2018. godine obavijestio tuženika da je zahtjev za privremenu obustavu isporuke el. energije na predmetnom mjestu uputio odjelu za mjerne uređaje, a što je i razvidno iz dopisa tužitelja od 17.12.2018. koji je dostavio sam tužitelj uz podnesak od 26.travnja 2021. godine. Tuženik da je 20.2.2020. zaprimio obavijest operatera sustava o planiranoj privremenoj obustavi električne energije u odnosu na konkretno mjerno mjesto, dakle 2 godine nakon utuženog razdoblja, te s tim u svezi tuženik osporava da je u utuženom razdoblju bilo isporuke električne energije, a ako je iste bilo tuženik ne može odgovarati za potrošnju električne energije koju su izvršile treće osobe. Tuženik nadalje navodi da nije vlasnik predmetnog stana, niti ta činjenica proizlazi iz dostavljenog z.k. izvotka, a s obzirom da u zk. izvotku piše Zagorska ulica oznaka zkčbr.4844/2 i zkčbr. 5436/11 Zagorska ulica uređeno zemljište, a ne odnosi se na konkretan stan u zgradi na adresi Zagorska 12 a. U odnosu na visinu navodi da osporava visinu tužbenog zahtjeva iz razloga što tužitelj nije dostavio račune za izdane akontacijske rate koje je utužio. Ističe da tužitelj nije dokazao da je u ugovornom odnosu sa tuženikom, a nisu ispunjenje ni pretpostavke za stjecanje bez osnove. Navodi da dokumentacija pribavljena od operatora potvrđuje da tuženik nije korisnik usluga tužitelja, a što jasno proizlazi iz elektroenergetske suglasnosti gdje je kao kupac navedena Naser Mirjana.

6. Očitujući se na navode tuženika, tužitelj dalje navodi da je točno da je tuženik izvijestio tužitelja o eventualnom novom korisniku podneskom od 27. studenog 2018. godine, međutim, tuženik je obaviješten dopisom od 17. prosinca 2018. godine kako tužitelj nije u stanju izvršiti promjene tražene u tuženikovom dopisu obzirom da je vlasnik predmetne nekretnine upravo ovdje tuženi. Također, da nije istinita tvrdnja tuženika kako je predmetnim dopisom tužitelja odobrena privremena obustava električne energije za predmetni stan zatražena od strane tuženika jer se u predmetnom dopisu navodi da je zahtjev privremenu obustavu električne energije proslijeđen nadležnoj službi a ne da je isti odobren. Ističe da međusobni odnosi između tuženika i Rajke Čulafić koja bespravno koristi predmetnu nekretninu, nisu predmet ovog postupka niti su od utjecaja za rješavanje ovog premeta. Naime tužitelj nije ovlašten bez odgovarajuće pravne osnove izvršiti promjenu korisnika mjernog mjesta. Tuženik je evidentiran kao vlasnik predmetnog mjesta u evidencija tužitelja, slijedom čega je upravo on obveznik podmirenja predmetnog dugovanja.

7. Podneskom od 18. travnja 2024. tužitelj obavještava sud da je utuženo potraživanje djelomično podmireno te da povlači tužbu u dijelu glavnice za iznos od 289,38 EUR uvećan za pripadajuće zatezne kamate, da bi podneskom od 25. kolovoza 2025. (koji je uručen sudu i protivnoj stranci na ročištu od 9. srpnja 2026.) tužitelj konačno uredio tužbeni zahtjev na način da predlaže sudu održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi javnog bilježnika Tihane Sudar iz Zagreba poslovni broj Ovr-243/2020 od 9. travnja 2020. u dijelu u kojem se nalaže tuženiku namiriti tražbinu tužitelja u iznosu od 194,15 EUR kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 113,15 EUR zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekucim od 9. travnja 2020. do isplate, sve uz naknadu troškova postupka sa pripadajućim zateznim kamatama.

8. Obzirom na to da je tužitelj podneskom od 25. kolovoza 2025. kojim je konačno uredio tužbeni zahtjev, djelomično povukao tužbu i to za iznos od 289,38 EUR, a tuženik je na ročištu od 9. srpnja 2026. izjavio da je suglasan s povlačenjem dijela tužbenog zahtjeva, sud je temeljem odredbe članka 193. stavak 2. i članka 451. stavka 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19,

80/22, 114/22 i 155/23 i 146/25, dalje - ZPP) odlučio kao pod točkom II. izreke ove presude.

9. U provedenom dokaznom postupku sud je izveo dokaz čitanjem izvatka iz poslovnih knjiga - specifikacija računa (list 7 spisa), dopisa Klasa: 370-01/18-01/1275, Urbroj: 251-14-31/212-18-5 od 27. studenoga 2018. (list 13 spisa), prijepise računa (list 24- 32 spisa), kartice analitičkog knjigovodstva (list 34 spisa), izvatka iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 6 k.o. Grad Zagreb (list 36 -38 spisa), rješenje Županijskog suda u Varaždinu GŽ-2367/12-2 od 22. siječnja 2013. (list 40-43 spisa), dopisa od 17. prosinca 2018. (list 44 spisa), izvatka iz zemljišnih knjiga za zk.ul.br. 225410 k.o. Grad Zagreb (list 51 – 72 spisa), elektroenergetske suglasnosti od 11. prosinca 2013. (list 107- 109 spisa), energetske kartice (list 110 spisa).

10. Sud nije proveo daljnje dokazne prijedloge, i to provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja obzirom na to da je tužitelj podneskom od 18. travnja 2024. odustao od provođenja istog, a daljnje dokazne prijedloge predložene podneskom od 14. prosinca 2021. sud nije izveo budući da je odlučne činjenice u ovom postupku moguće utvrditi bez provođenja istih, a također se ukazuje da bi provođenje daljnjih dokaznih prijedloga vodilo ka odugovlačenju i neekonomičnosti predmetnog postupka uzimajući u obzir trajanje parnice. Pored toga, posebno se ističe da provođenje elektrotehničkog vještačenja na okolnost obračuna potrošnje nije proveden obzirom na to da je punomoćnik tuženika na ročištu održanom dana 9. srpnja 2026. izrijekom izjavio da ne osporava obračun potrošnje, stoga provođenje istog nije svrsishodno za rješenje predmetnog spora.

11. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, brižljivom i savjesnom ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno kao i na temelju cjelokupnog postupka dokazivanja, a temeljem odredbe članka 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

12. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu naknade na ime pružene usluge električne energije za obračunsko mjerno mjesto: 0111221796, Zagorska 12/A, ugovorni konto 2203109453, s razdobljem dospijeca računa od 21. lipnja 2019. do 21. siječnja 2020., visina kojeg tužbenog zahtjeva po konačno specificiranom tužbenom zahtjevu iznosi 194,15 EUR s pripadajućim troškovima.

13. Među strankama je sporna osnovanost tužbenog zahtjeva obzirom na istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije te osporavanja postojanja ugovornog odnosa i prigovor vjerodostojnosti izvoda iz poslovnih knjiga, s sporna je i visina tužbenog zahtjeva.

14. Čitanjem izvatka iz poslovnih knjiga sud je utvrdio da je u poslovne knjige tužitelj zaveo tuženika za ugovorni konto 2203109453, za obračunsko mjerno mjesto: 0111221796, Zagorska 12/A, te da se zaduženje odnosi na račune za mjesečne novčane obveze u periodu od lipnja 2019. do siječnja 2020. (s datumima dospijeca računa od 21. lipnja 2019. do 21. siječnja 2020.)

15. Čitanjem utuženih računa sud je utvrdio da isti glase na tuženika Grad Zagreb kao korisnika prema ugovornom kontu 2203109453, te da je račun broj 2203109453-191020-6 izdan za razdoblje od 1. travnja 2019. do 2. listopada 2019., a da je račun broj 2203109453-200420-9 izdan za razdoblje od 2. listopada 2019. – 30. travnja 2020.

16. Čitanjem dopisa Grada Zagreba Klasa: 370-01/18-01/1275, Urbroj: 251-14-31/212-18-5 od 27. studenoga 2018. sud je utvrdio da je tuženik navedenog dana

zatražio od HEP – ODS d.o.o. promjenu evidencije na način da za stan na adresi Zagorska 12A, prizemlje, površine 24,75 m², šifra objekta 033506649, ranije najmoprimke Naser Mirjane, u svojojstvu bespravnog kornika evidentira Ćulafić Rajko obzirom da je očevitom u stanu 9. studenoga 2018. utvrđeno da isti koristi stan bez valjane pravne osnove.

17. Ćitanjem dopisa od 17. prosinca 2018. sud je utvrdio da je Odjel za podršku tržištu onavijestio tuženika da nije u mogućnosti izvršiti traženu promjenu da se kao korisnik evidentira Ćulafić Rajko obzirom da je iz dokumentacije vidljivo da je vlasnik nekretnine Grad Zagreb.

18. Ćitanjem izvotka iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 6 k.o. Grad Zagreb sa stanjem na dan 25. travnja 2021. sud je utvrdio da su nekretnine upisane u navedeni zemljišnoknjižni uložak upisane kao vlasništvo 1/1 Općenarodne imovine s pravom korištenja u korist Grada Zagreba.

19. Ćitanjem izvotka iz zemljišnih knjiga za zk.ul.br. 225410 k.o. Grad Zagreb sa stanjem na dan 5. prosinca 2021. sud je utvrdio da su u navedenom zemljišnoknjižnom ulošku, između ostalih, upisani posebni dijelovi nekretnine (E-8), (E-9), (E-10), (E-11), (E-12), (E-13), (E-14), (E-15), (E-16), (E-17), (E-18), (E-19), (E-29), (E-30), (E-31), (E-32), (E-33), (E-34), (E-35), (E-36), (E-37), (E-38), (E-39), (E-50), (E-51), (E-52), (E-53), (E-54), (E-55), (E-56), (E-57), (E-58), (E-59), (E-67), (E-68), (E-69), (E-70), (E-71), (E-72), (E-73), (E-74), (E-75), (E-76), (E-77), (E-78), (E-79), te da su svi navedeni posebni dijelovi upisani kao vlasništvo tuženika – Grada Zagreba. Pritom valja napomenuti da tužitelj ne navodi jasno, odnosno uopće ne navodi o kojem bi točno od navedenih posebnih dijelova nekretnina bila riječ u predmetnom postupku već isključivo prilaže izvadak iz zemljišne knjige.

20. Ćitanjem elektroenergetske suglasnosti od 11. prosinca 2013. i energetske kartice sud je utvrdio da je navedena suglasnost izdana za stambeni prostor na adresi Zagorska 12A, Zagreb, broj obračunskog mjernog mjesta 11221796, na ime kupca Naser Mirjana it o dana 11. prosinca 2013., a iz energetske kartice na kojoj se za mjerno mjesto 0111221796 navodi Grad Zagreb proizlaze tarifni model i snaga EES (kW).

21. Prvenstveno valja otkloniti osnovanost prigovora neurednosti prijedloga za ovrhu koji je istaknuo tuženik. Naime odredbom članka 31. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 06/24 - dalje: OZ) propisano da su račun i izvadak iz poslovnih knjiga vjerodostojne isprave. Računom se smatra i obračun kamata, dok je stavkom 2. istog članka određeno da je vjerodostojna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze. Tužitelj svoj prijedlog za ovrhu, odnosno tužbu temelji na izvotku iz poslovnih knjiga, a koji se sukladno OZ-u smatra vjerodostojnom ispravom i sadrži sve potrebne sastojke, te iz u uvida spis proizlazi da je navedeni izvadak dostavljen tuženiku zajedno sa prijedlogom za ovrhu.

22. Odredbom članka 4. stavka 1. Općih uvjeta za korištenje mreže i opskrbu električnom energijom ("Narodne novine" 104/20, 80/2, dalje u tekstu – Opći uvjeti) koji se primjenjuju u ovom postupku, propisano je:

Odnosi između energetske subjekata i korisnika mreže u smislu ovih Općih uvjeta uređuju se sljedećim ugovorima:

– ugovorom o korištenju mreže,

- ugovorom o opskrbi krajnjeg kupca,
- ugovorom kojim se uređuje otkup električne energije,
- ugovorom o pružanju pomoćnih usluga te
- ostalim ugovorima.

23. Dalje je odredbom članka 5. stavka 4. Općih uvjeta propisano je da vlasnik ili nositelj nekog drugog stvarnog prava na građevini ili dijelu građevine koja se priključuje na mrežu podnosi operatoru sustava zahtjev za sklapanje ugovora o korištenju mreže, te je člankom 6. stavkom 4. Općih uvjeta određeno da na temelju urednog zahtjeva iz st. 1. ovoga članka operator sustava i podnositelj zahtjeva sklapaju ugovor o korištenju mreže. Također, člankom 8. stavkom 1. Općih uvjeta propisuje da se Ugovorom o opskrbi krajnjeg kupca uređuju prava i obveze opskrbljivača i krajnjeg kupca ili kupca s proizvodnim postrojenjem.

24. Zakonom o tržištu električnom energijom ("Narodne novine broj" 111/2021) u članku 13. stavku 7. propisano je da se Ugovorom o korištenju mreže uređuju prava i obveze između operatora sustava i korisnika mreže. Nadalje je člankom 20. stavkom 1. istog Zakona određeno da svi krajnji kupci imaju pravo da im električnu energiju osigurava opskrbljivač, na temelju ugovora o opskrbi električnom energijom, dok se stavkom 2. istog članka propisuje da krajnji kupci imaju pravo na sklapanje ugovora o opskrbi električnom energijom te se dalje taksativno navodi što predmetni ugovor mora sadržavati. Konačno, odredba članka 42. stavka 2. Zakona o tržištu električnom energijom propisuje da je krajnji kupac dužan plaćati električnu energiju, sukladno ugovorenim i reguliranim uvjetima.

25. Pored navedenog, Uvjetima opskrbljivača HEP ELEKTRA d.o.o. za opskrbu električnom energijom od 15.1.2021. u članku 6. stavak 1. propisano je da se Ugovorom o opskrbi kupca uređuju prava i obveze opskrbljivača i kupca, a može se sklopiti za jedno ili više obračunskih mjernih mjesta. U stavku 2. navedenog članka 6. propisano je da je opskrbljivač obavezan sklopiti ugovor o opskrbi s kupcem u pisanom obliku, a propisan je i minimalni sadržaj takvog ugovora.

26. Sukladno navedenom, u smislu svih gore navedenih odredbi Zakona o tržištu električnom energijom, Općih uvjeta i Uvjeta opskrbljivača HEP ELEKTRA d.o.o. za opskrbu električnom energijom, koji se primjenjuju u konkretnoj situaciji, proizlazi da tek sklopljeni ugovor uz činjenicu vlasništva nekretnine obvezuju na plaćanje tužiteljeve usluge za predmetno obračunsko mjesto. U ovoj je parnici, tuženik istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije, te pored toga izrijekom osporava postojanje ugovornog odnosa među strankama te ističe da nema pravnog osnova temeljem kojeg bi tuženik bio zaveden kao obveznik plaćanja usluge tužitelja, slijedom čega je na tužitelju sukladno odredbi članka 219. i 221.a ZPP-a, bio teret dokaza da je upravo tuženik s tužiteljem sklopio ugovor o opskrbi električnom energijom i to za obračunsko mjerno mjesto 0111221796, Zagorska 12/A, a koju okolnost u ovom predmetu tužitelj nije s uspjehom dokazao. Naime, tužitelj u tijeku dokaznog postupka nije dostavio dokaz – odgovarajuću ispravu o postojanju ugovornog odnosa, ugovor ili zahtjev za sklapanje ugovora o opskrbi, iz kojeg bi proizlazilo da su stranke u ugovornom odnosu, a time i da je tuženik obveznik plaćanja naknade za navedenu uslugu, posebno imajući u vidu da tuženik osporava da bi postojao ugovorni odnos tužitelja i tuženika (tako i Županijski sud u Rijeci u odluci poslovni broj: GŽ-1424/2025-2 od 1. srpnja 2026., te Županijski sud u Karlovcu u odluci poslovni broj GŽ-415/2024-2 od 18. ožujka 2026., Županijski sud u Splitu u odluci poslovni broj: GŽ-1416/2023-2 od 1. travnja 2025.)

27. Naime, iz navedenih odredbi relevantnih propisa jasno proizlazi obveza sklapanja ugovora za opskrbu električnom energijom iz kojeg bi se moglo utvrditi da je tuženik kupac usluge tužitelja (kao opskrbljivača) za predmetno obračunsko mjesto, pri čemu treba imati na umu da je tužitelj trgovačko društvo, koje ima obvezu postupati po važećim propisima i ima službe u svojem poslovanju koje vode evidenciju kupaca, a sasvim sigurno tu evidenciju vode na temelju propisanih dokumenata.

28. Pored toga, važno je za istaknuti da tužitelj nije dokazao niti na koji se točno stan u zgradi na adresi u Zagrebu, Zagorska 12/A predmetno potraživanje odnosi. Naime, iz navedenih vlasničkih listova proizlazi da bi tuženik imao u vlasništvu više posebnih (etažnih) dijelova nekretnine stoga nije jasno na koji se točno određeni objekt odnose utuženi računi. U tom smislu također treba istaknuti da je tužitelj u spis predmeta nije dostavio povijesne zemljišnoknjižne izvatke iz kojih je moguće utvrditi vlasništvo navedenih nekretnina u utuženom razdoblju, već je dostavio aktivne zemljišnoknjižne izvatke iz kojih sud nije mogao utvrditi vlasničko stanje u utuženom periodu. Također treba imati u vidu da tuženik tijekom postupka osporava da bi bio vlasnik navedenog stana, što znači da je tužitelj i navedenu odlučnu činjenicu trebao dokazati, što je propustio učiniti.

29. Nadalje u odnosu na navode tužitelja da tuženik ima obvezu platiti utuženu naknadu na temelju odredbe članka 84. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima valja navesti da navedena odredba uređuje pasivnu legitimaciju tuženika, koji je kao vlasnik dužan plaćati komunalne usluge, među ostalim i naknadu zbog trošenja električne energije, međutim, ta odredba sama za sebe ne dokazuje da postoji pravni osnov za utuženu naknadu jer posebni propisi (Zakon o tržištu električnom energijom, Opći uvjeti i Uvjeti opskrbljivača HEP ELEKTRA d.o.o. za opskrbu električnom energijom) uređuju uvjete na temelju kojih je tužitelj ovlašten zahtijevati isplatu naknade za utrošenu električnu energiju, a prvenstveno svi redom propisuju obvezu zaključenja ugovora, kojim se reguliraju prava i obveze između opskrbljivača električnom energijom i kupca.

30. Obzirom da tužitelj nije dokazao osnovu svog potraživanja, odnosno nije dokazao da je u ugovornom odnosu s tuženikom, odnosno nije dokazao da je s tuženikom sklopio ugovor o opskrbi električnom energijom za predmetno mjesto, sud je temeljem članka 451. stavka 3. ZPP-a platni nalog ukinut je za iznos od 194,15 EUR i tužbeni zahtjev odbijen je kao neosnovan pod točkom I. izreke presude, zatim je temeljem članka 193. stavka 2. ZPP-a odlučeno kao u točki II. izreke za iznos od 289,38 EUR zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama kako je navedeno u izreci.

31. Obzirom na naprijed navedeno, ostali prigovori tuženika ukazuju se bespredmetnim.

32. S obzirom na to da je platni nalog samo onaj dio rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim se prihvaća zahtjev tužitelja da se tuženiku naloži plaćanje dospjele tražbine, a ne i odluka o troškovima ovršnog postupka, to je sud o troškovima postupka i to onog dijela koji se tiče izdavanja platnog naloga u sklopu rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, kao i onog nastalog u parnici, odlučivao ovom presudom kojom se postupak završava (sukladno Zaključku br. 3. sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanom 2. lipnja 2017.).

33. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a, tako što je sud priznao tuženiku pravo na trošak sudske pristojbe na prigovor protiv rješenja o ovrsi u zatraženom iznosu od 26,54 eura.

34. S obzirom da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu temeljem odredbe članka 154. i 155. ZPP-a odlučeno je kao u točki IV. izreke presude.

U Zagrebu 29. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ivana Galić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka, putem ovoga suda. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

-od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, bez obzira da li je stranka na to ročište pristupila, odnosno

-od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a).

DNA:

1. Pun. tužitelja uz rješenje o pristojbi na presudu (60,00 EUR)
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088b-59490**

Kontrolni broj: **0d939-c7dae-4e4de**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.